

Еванђеље по Марку

Јован Крститељ припрема пут

(*Матеј 3,1-12; Лука 3,1-9, 15-17; Јован 1,19-28*)

1 Почетак еванђеља* о Исусу Христу, Сину Божијем*.

²Као што пише код пророка Исаије —

»Ево, шаљем свога гласника испред тебе,
који ће ти припремити пут«*;

³ »глас онога који виче у пустињи:
'Припремите пут Господњи,
поравнајте му стазе!'«* —

⁴појавио се Јован, крштавајући у пустињи и проповедајући покајничко крштење за опроштење греха. ⁵Долазила му је цела Јудеја и сви Јерусалимљани и признавали* своје грехе, а он их је крштавао у реци Јордану. ⁶Јован је носио одећу од камиље длаке и кожни појас око бокова, а јео је скакавце и дивљи мед.

⁷Проповедао је говорећи: »За мном долази један моћнији од мене — ја нисам достојан ни да се сагнем и да одвежем ремење на његовој обући. ⁸Ја сам вас крстио водом*, а он ће вас крстити Светим Духом.«

Исусово крштење

(*Матеј 3,13-17; Лука 3,21-22*)

⁹У то време дође Исус из Назарета у Галилеји и Јован га крсти у Јордану. ¹⁰А кад је излазио из воде, виде растворена небеса и Духа како као голуб силази на њега.

¹¹А са небеса се зачу глас: »Ти си мој љубљени Син! Ти си по мојој вољи!«

еванђеља Или: радосне вести

Сину Божјем У неким рукописима не стоји: Сину Божјем

1,2 Малахија 3,1

1,3 Исаија 40,3

признавали Или: исповедали

водом Или: у води

Сатана искушава Исуса

(*Матеј 4,1-11; Лука 4,1-13*)

¹²И одмах га Дух посла у пустињу, ¹³где је био четрдесет дана, а Сатана га је искушавао. Био је са дивљим животињама, а анђели су му служили.

Исус почиње да проповеда

(*Матеј 4,12-17; Лука 4,14-15*)

¹⁴Након што је Јован бачен у тамницу, Исус оде у Галилеју. Проповедао је Божије еванђеље* ¹⁵и говорио: »Дошао је час! Приближило се Божије царство! Покајте се и поверујте у еванђеље*!«

Први ученици

(*Матеј 4,18-22; Лука 5,1-11*)

¹⁶Док је пролазио поред Галилејског мора, виде Симона и Симоновог брата Андреју како бацају мреже у море јер су били рибари.

¹⁷»Пођите за мном«, рече им, »и учинићу вас рибарима људи.«

¹⁸И они одмах оставише мреже и пођоше за њим.

¹⁹А кад је отишао мало даље, виде Јакова Зеведејевог и његовог брата Јована како у чамцу крпе мреже. ²⁰Он их одмах позва, а они оставише у чамцу свог оца Зеведеја с најамницима и пођоше за њим.

Излечење опседнутога

(*Лука 4,31-37*)

²¹Кад су дошли у Кафарнаум, Исус одмах у суботу уђе у синагогу и поче да учи народ. ²²Они се задивише његовом учењу јер их је учио као онај који има власт, а не као учитељи закона.

Божје еванђеље Или: Божју радосну вест
еванђеље Или: радосну вест

²³Тада у њиховој синагоги повика један човек који је био опседнут нечистим духом: ²⁴»Шта ми имамо с тобом, Исусе Назарећанине? Јеси ли дошао да нас уништиш? Знамо ко си — Светац Божији!«

²⁵А Исус му запрети: »Умукни и изађи из њега!«

²⁶И нечисти дух жестоко протресе човека и, вичући из свег гласа, изађе из њега.

²⁷Сви се веома зачудише па почеше да питају један другог: »Шта је ово? Ново учење, и то с влашћу? Он чак и нечистим духовима заповеда и они му се покорвају!«

²⁸И глас о њему одмах се пронесе по целом галилејском крају.

Излечење многих

(Матеј 8,14-17; Лука 4,38-44)

²⁹Чим су изашли из синагоге, одоше с Јаковом и Јованом у Симонову и Андрејину кућу. ³⁰А Симонова ташта је лежала у грозници па Исусу одмах рекоше за њу. ³¹Он јој приђе, узме је за руку и подиже је. И грозница је остави па она поче да их служи.

³²Те вечери, кад је сунце зашло, донеше му све болесне и опседнуте демонима. ³³Цео град се окупи пред вратима, ³⁴а он излечи многе који су боловали од разних болести. Истера и многе демоне, али им не даде да говоре јер су знали ко је.

³⁵Рано ујутро, док је још био мрак, Исус устаде, изађе и оде на једно пусто место, и онде се молио.

³⁶А Симон и остали с њим га потражише ³⁷па кад су га нашли, рекоше му: »Сви те траже!«

³⁸А он им рече: »Хајдемо негде другде — у оближња села — да и онде проповедам јер сам ради тога дошао.«

³⁹И тако је ишао по целој Галилеји, проповедао у тамошњим синагогама и истеривао демоне.

Очишћење губавца

(Матеј 8,1-4; Лука 5,12-16)

⁴⁰А један губавац* дође к Исусу и поче на коленима да га преклиње: »Ако хоћеш, можеш да ме очистиш!«

губавац Реч 'губавац' односи се на оболелог од било које заразне кожне болести, а не само од губе.

⁴¹Исус се сажали, пружи руку, дотаче га и рече: »Хоћу! Буди чист!«

⁴²И губа* одмах нестале с њега и он се очисти.

⁴³Исус га одмах отпусти, строго га опоменувши: ⁴⁴»Пази да ником ништа не причаш, него иди и покажи се свештенику па принеси за своје очишћење оно што је Мојсије одредио — за сведочанство њима.«

⁴⁵Али овај, чим је изашао, поче навелико да прича и да разглашава шта се догодило па Исус више није могао јавно да уђе у град, него је боравио на пустим местима. А људи су му ипак долазили са свих страна.

Излечење одузетога

(Матеј 9,1-8; Лука 5,17-26)

²Неколико дана касније, кад је Исус опет ушао у Кафарнаум, прочуло се у чијој је кући ²па се толико људи окупило да није било места чак ни пред вратима. А он им је проповедао Реч.

³Тада неки дођоше носећи му једног одузетога; носила су га четворица. ⁴Али, пошто од народа нису могли да му га принесу, направеше отвор на крову изнад места где је био Исус па кад су прокопали кроз њега, спустише простирку на којој је одузети лежао.

⁵Кад је Исус видео њихову веру, рече одузетоме: »Синко, опраштају ти се греси.«

⁶А онде је седело неколико учитеља закона и мислило у себи: ⁷»Шта то овај говори? Хули! Ко, осим јединога Бога, може да опрашта грехе?«

⁸Исус одмах својим духом проникну да тако мисле па им рече: »Зашто тако мислите у свом срцу? ⁹Шта је лакше? Рећи одузетоме: 'Опраштају ти се греси' или рећи: 'Устани, узми своју простирку и ходај'? ¹⁰Али, да знате да Син човечији има власт на земљи да опрашта грехе...« Онда рече одузетоме: ¹¹»Теби говорим! Устани, узми своју простирку и иди кући.«

¹²И човек устаде, одмах узме простирку и свима наочиглед изађе напоље.

А сви се задивеше и почеше да славе Бога, говорећи: »Тако нешто још никад нисмо видели!«

губа Реч 'губа' односи се на било коју заразну кожну болест, а не само на губу.

Исус позива Левија

(*Матеј 9,9-13; Лука 5,27-32*)

¹³Потом Исус опет изађе на море, а сав народ му је долазио и он их је учио. ¹⁴А док је пролазио, виде Левија Алфејевог како седи на царинарници па му рече: »Пођи за мном.«

И он устаде и пође за њим.

¹⁵Док је Исус обедовао у Левијевој кући, и многи цариници и грешници су обедовали с њим и с његовим ученицима јер је било много оних који су пошли за њим.

¹⁶Кад су неки учитељи закона, фарисеји, видели да једе са грешницима и цариницима, упиташе његове ученике: »Зашто он једе са цариницима и грешницима?«

¹⁷А Исус је то чуо па им рече: »Није здравима потребан лекар, већ болеснима. Ја нисам дошао да позовем праведнике, него грешнике.«

Пост

(*Матеј 9,14-17; Лука 5,33-39*)

¹⁸А Јованови ученици и фарисеји су постили. Неки дођоше и упиташе Исуса: »Како то да Јованови ученици и фарисејски ученици посте, а твоји ученици не посте?«

¹⁹А Исус им рече: »Могу ли сватови да посте док је младожења с њима? Све док је младожења с њима, они не могу да посте. ²⁰Али, доћи ће време када ће им отети младожењу, и тада ће постити.

²¹Нико не пришива закрпу од сировог сукна на стари огртач. Ако то уради, нова закрпа ће се отргнути од старе одеће и рупа ће постати још већа. ²²И нико не сипа ново вино у старе мешине. Ако то учини, вино ће поцепати мешине па ће и вино и мешине пропасти. Него, ново вино у нове мешине.«

Господар суботе

(*Матеј 12,1-8; Лука 6,1-5*)

²³Кад је једне суботе Исус пролазио кроз житна поља, његови ученици почеше уз пут да кидају класове.

²⁴Тада му фарисеји рекоше: »Види, чине оно што не сме да се чини у суботу?«

²⁵»Зар нисте никад читали«, упита их он, »шта је Давид из нужде учинио кад су он и његови пратиоци огладнели? ²⁶Ушао је у Божији дом — тада је Авиатар био првосвештеник — и јео посвећене хлебове, које не

сме да једе нико осим свештеника, и дао и својим пратиоцима?«

²⁷Онда им рече: »Субота је створена ради човека, а не човек ради суботе. ²⁸Тако је Син човечији господар и суботе.«

Излечење човека са осушеном руком

(*Матеј 12,9-14; Лука 6,6-11*)

ЗКад је Исус опет ушао у синагогу, онде је био један човек са осушеном руком. ²А они су будно пазили на Исуса да виде да ли ће га излечити у суботу, како би могли да га оптуже.

³»Стани у средину«, рече Исус човеку са осушеном руком ⁴па упита остале: »Да ли суботом сме да се чини добро или зло, да се живот спасе или убије?«

Али, они су ћутали.

⁵Он их гневно погледа, потресен због окорелости њихових срца, па рече човеку: »Испружи руку.«

И овај је испружи и рука му постаде савим здрава.

⁶Тада фарисеји изађоше и одмах са иродовцима почеше да се договарају против Исуса — како да га убију.

Народ хрли за Исусом

⁷Исус се са ученицима повуче на море, а за њим пође силно мноштво из Галилеје и Јудеје, ⁸из Јерусалима и Идумеје, с оне стране Јордана и из околине Тира и Сидона. Пошто су чули шта је чинио, силно мноштво дође к њему. ⁹Тада он рече ученицима да му припреме чамац да га народ не би згњечио, ¹⁰јер је многе излечио па су се болесни гурали према њему да га дотакну.

¹¹Кад би га нечисти духови угледали, падали би пред њим и викали: »Ти си Син Божији!«

¹²А он их је строго опомињао да не обзнањују ко је.

Избор Дванаесторице

(*Матеј 10,1-4; Лука 6,12-16*)

¹³Потом се попе на гору и позва оне које је хтео, и они дођоше к њему. ¹⁴Одреди дванаесторицу — који се још зову и апостоли* — да буду с њим, да их шаље да

који ... апостоли У неким рукописима не стоји: који се још зову и апостоли

проповедају ¹⁵и да имају власт да истерују демоне. ¹⁶А одредио је ову дванаесторицу: Симона, кога назва Петар, ¹⁷Јакова Зеведејевог и Јована, Јаковљевог брата, које назва Воаниргес, то јест Синови грома, ¹⁸затим Андреју, Филипа, Вартоломеја, Матеја, Тому, Јакова Алфејевог, Тадеја, Симона Кананеја ¹⁹и Јуду Искариотског, који га је издао.

Исус и Веелзевул

(*Матеј 12,22-32; Лука 11,14-23; 12,10*)

²⁰Онда уђе у једну кућу, а толико се народа опет окупи да нису могли чак ни хлеб да поједу. ²¹Кад су за то чули његови, пођоше да га обуздају јер се говорило да није при себи.

²²А учитељи закона који су дошли из Јерусалима говорили су: »Опседнут је Веелзевулом*. Он помоћу демонског владара изгони демоне.«

²³Исус их позва к себи и поче да им говори у причама: »Како може Сатана да изгони Сатану? ²⁴Ако је неко царство против себе подељено, то царство не може да опстане. ²⁵И ако је неки дом против себе подељен, тај дом не може да опстане. ²⁶Па ако је Сатана устао против самога себе и поделио се, он не може да опстане, него му је дошао крај.

²⁷Нико не може да уђе у кућу јаког човека и однесе му имовину ако га прво не веже. Тек тада може да му опљачка кућу.

²⁸Истину вам кажем: људима ће бити опроштени сви греси и хуле, ма колико хулили. ²⁹Али, ко похули на Светога Духа, неће му бити опроштено до века, него је крив за вечни грех.«

³⁰То рече јер су говорили: »Опседнут је нечистим духом.«

Исусова мајка и браћа

(*Матеј 12,46-50; Лука 8,19-21*)

³¹Уто стигоше Исусова мајка и његова браћа. Стојећи напољу, послаше неког к њему да га позове.

³²А око њега је седео народ па му рекоше: »Ено те напољу траже твоја мајка и твоја браћа.«

³³Тада их Исус упита: »Ко су моја мајка и моја браћа?«

³⁴Онда погледа оне који су седели у кругу око њега и рече: »Ево моје мајке и моје браће! ³⁵Ко год извршава Божију вољу, тај је мој брат, и сестра, и мајка.«

Прича о сејачу

(*Матеј 13,1-9; Лука 8,4-8*)

4 Исус опет поче да учи народ поред мора. **4** Око њега се окупио силан народ па он уђе у чамац на мору и седе, а сав народ је био на обали мора. ²И много чему их је учио у причама.

А док их је учио, рече: ³»Слушајте! Изашао сејач да сеје. ⁴И док је сејао, нешто семена паде крај пута и птице га позобаше. ⁵Друго паде на каменито тле, где није било много земље, и одмах исклија јер земља није била дубока. ⁶А кад је изашло сунце, изгоре и осуши се јер није имало корена. ⁷Треће семе паде у трње, а трње нарасте и угуши га па семе не даде плода. ⁸Четврто паде на добро тле и даде плод који је напредовао и растао и донео тридесетоструко, шездесетоструко и стотруко.«

⁹И још рече: »Ко има уши да чује, нека чује.«

Сврха прича

(*Матеј 13,10-17; Лука 8,9-10*)

¹⁰А кад је био сам, они око њега и Дванаесторица упиташе га о причама.

¹¹»Вама је дата тајна Божијег царства«, одговори им он, »а онима напољу све се казује у причама, ¹²да

‘гледају и гледају, али да не виде, и да слушају и слушају, али да не разумеју.

Иначе би се обратили и било би им опроштено.*«

Објашњење приче о сејачу

(*Матеј 13,18-23; Лука 8,11-15*)

¹³Онда их упита: »Зар не разумете ову причу? Како ћете онда схватити било коју причу?

¹⁴Сејач сеје Реч. ¹⁵Неки људи су као семе крај пута где је Реч посејана. Кад је чују, одмах долази Сатана и узима у њих посејану Реч. ¹⁶Други су као семе посејано на каменитом тлу. Кад чују Реч, одмах је с радошћу

прихвате, ¹⁷али пошто у себи немају корена, непостојани су па кад због Речи наступе невоље или прогони, одмах се саблазне. ¹⁸Трећи су као семе посејано у трње. То су они који чују Реч, ¹⁹али наиђу бриге овога живота, заводљивост богатства и жудња за другим стварима, и угуше Реч па буде бесплодна. ²⁰Неки су као семе посејано на доброј земљи. То су они који чују Реч, прихвате је и донесу плод — тридесетострук, шездесетострук и стострук.«

Светиљка

(Лука 8,16-18)

²¹Онда им рече: »Да ли се светиљка уноси да би се ставила под зделу или под постељу, или да би се ставила на свећњак? ²²Јер, што год је тајно, биће разоткривено, и што год је скривено, изаћи ће на видело. ²³Ко има уши да чује, нека чује.«

²⁴И још им рече: »Пазите шта слушате. Каквом мером мерите, таквом ће се и вама мерити и још ће вам се додати. ²⁵Ко има, даће му се; а ко нема, узеће му се и оно што има.«

Прича о семену

²⁶Онда рече: »Божије царство је овакво: човек баци семе на земљу ²⁷па било да спава или устаје, ноћу и дању, семе клија и расте, а он ни не зна како. ²⁸Земља сама од себе доноси плодове: прво стабљику, затим клас и на крају много зрна у класу. ²⁹Кад сазри, човек одмах узима срп* јер је дошло време за жетву.«

Прича о зрну горушице

(Матеј 13,31-35; Лука 13,18-19)

³⁰»Са чим да упоредимо Божије царство?« упита их он. »Или, којом причом да га објаснимо? ³¹Оно је као зрно горушице — најмање од свег семења на земљи. ³²Али, кад се посеје, израсте и буде веће од свег поврћа па развије толико велике гране да и птице небеске могу да се гнезде у његовом хладу.«

³³И многим таквим причама им је говорио Реч, колико су већ били у стању да слушају, ³⁴и без прича им ништа није

узима срп Дословно: шаље срп

говорио. А кад је био насамо са својим ученицима, онда им је све објашњавао.

Исус стишава олују

(Матеј 8,23-27; Лука 8,22-2)

³⁵Увече тог дана Исус им рече: »Пређимо на другу страну.«

³⁶И они оставише народ и повезоше Исуса, тако како је био, чамцем. А пратили су га и други чамци.

³⁷Уто настаде жестока олуја. Таласи су се преливали преко чамца, толико да се готово напунио водом. ³⁸А Исус је на крми спавао на узглављу.

Тада га они пробудише и упиташе: »Учитељу, зар те није брига што ћемо да изгинемо?«

³⁹А он устаде, запрети ветру и рече мору: »Утихни! Умукни!«

И ветар утихну и настаде велика тишина.

⁴⁰Онда им рече: »Зашто сте тако плашљиви? Како немате вере?«

⁴¹А њих обузе силан страх па упиташе један другог: »Ко је овај да му се и ветар и море покоравају?«

Излечење опседнутога из Герасе

(Матеј 8,28-34; Лука 8,26-39)

5Потом стигоше на другу страну мора, у Герасински крај. ²Кад је Исус изашао из чамца, одмах му у сусрет, из гробова, дође човек опседнут нечистим духом. ³Живео је по гробовима и нико га више ни ланцима није могао везати. ⁴Често су му, наине, ноге и руке везивали ланцима, али он би ланце раскидао, а окове на ногама ломео, и нико није био довољно снажан да га укроти. ⁵Стално је, и ноћу и дању, по гробовима и брдима викао и ударао се камењем.

⁶Кад је издалека угледао Исуса, он притрча и поклони му се ⁷па из свег гласа повика »Шта ја имам с тобом, Исусе, Сине Бога Свевишњег? Заклињем те Богом да ме не мучиш!«

⁸Јер, Исус му је био рекао: »Нечисти душе, изађи из овог човека!«

⁹Затим га упита: »Како се зовеш?«

А он му рече: »Зову ме Легион јер нас је много.«

¹⁰И упорно је преклињао Исуса да их не отера из тог краја.

¹¹А на падини брда пасло је велико крдо свиња ¹²па нечисти духови замолише Исуса: »Пошаљи нас међу оне свиње, да у њих уђемо.«

¹³И он им допусти, па нечисти духови изађоше из човека и уђоше у свиње. НАТО се цело крдо — око две хиљаде свиња — сјури низ стрмину и подави у мору. ¹⁴А свињари побегоше и пронеше глас о томе по граду и по селима па људи дођоше да виде шта се то догодило. ¹⁵Кад су стигли к Исусу, угледаше опседнутога — седео је обучен и при здравој памети, он који је био опседнут Легионом — и уплашише се. ¹⁶А очевици им испричаше шта се догодило са опседнутим и са свињама ¹⁷па они почеше да преклињу Исуса да оде из њиховог краја.

¹⁸Кад је Исус улазио у чамац, опседнути га замоли да пође с њим, ¹⁹али Исус му не допусти, него му рече: »Врати се кући, својима, и испричај колико је Господ за тебе учинио и како ти се смисловао.«

²⁰И овај оде и поче да прича по Декапољу колико је Исус за њега учинио. И сви су се дивили.

Јаирова кћи и жена која је дотакла Исусов огртач

(Матеј 9,18-26; Лука 8,40-56)

²¹Кад је Исус опет прешао на другу страну, око њега се окупи силан народ.

И док је он још био поред мора, ²²дође старешина синагоге по имену Јаир и, кад га виде, паде му пред ноге, ²³усрдно га преклињући: »Кћи ми је на самрти. Дођи и положи руке на њу, да оздрави и да поживи.«

²⁴И Исус пође с њим, а за њим и онај силан народ, који поче да се гура око њега.

²⁵А била је онде и једна жена која је дванаест година патила од крварења. ²⁶Веома се напатила по многим лекарима и потрошила све што је имала, а ништа јој није помогло, него јој је било још горе. ²⁷Кад је чула о Исусу, приђе му између народа с леђа и дотаче његов огртач, ²⁸јер је мислила: »Ако само његову одећу дотакнем, оздравићу.« ²⁹И извор њеног крварења оздрави пресахну, а она осети у телу да је излечена од своје болести.

³⁰Исус одмах примети да је из њега изашла сила па се окрену народу и упита: »Ко ми је то дотакао одећу?«

³¹»Видиш како се народ гура око тебе«, рекоше му ученици, »а ти питаш: 'Ко ме је то дотакао'!«

³²А он погледа унаоколо да види ко је то учинио. ³³Тада она жена, дрхтећи од страха и свесна шта јој се догодило, приђе, паде пред њим ничице и исприча му све како је било.

³⁴»Кћери«, рече јој он, »твоја вера те је излечила. Иди у миру и буди здрава од своје болести.«

³⁵Док је он то говорио, дођоше неки из дома старешине синагоге и рекоше: »Кћи ти је умрла. Зашто још мучиш учитеља?«

³⁶А Исус, не обазирјући се на њихове речи, рече старешини синагоге: »Не бој се. Само веруј.«

³⁷И ником, осим Петру, Јакову и његовом брату Јовану, не даде да га прати.

³⁸Кад су стигли до старешинине куће, он виде пометњу и људе како гласно плачу и наричу ³⁹па уђе и рече им: »Чему ова пометња и плакање? Дете није умрло, него спава.«

⁴⁰А они су му се подсмевали. Он их све избаци напоље па са собом поведе дететовог оца и мајку и своје пратиоце и уђе онамо где је било дете.

⁴¹Онда ухвати дете за руку и рече: »Талита кум!« — што значи »Девојчице, теби говорим, устани!«

⁴²И девојчица одмах устаде и поче да хода — било јој је дванаест година — а они се запрепастише од чуда. ⁴³Тада им Исус строго заповеди да за то нико не сме да сазна па им рече да јој дају да једе.

Пророк у завичају

(Матеј 13,53-58; Лука 4,16-30)

6Потом Исус оде оданде и дође у свој завичај, а с њим дођоше и његови ученици. ²Кад је дошла субота, он поче да учи народ у синагоги, и многи који су га слушали задивили се.

»Одакле овоме ово?« питали су. »И каква му је то мудрост дата да таква чуда чини својим рукама? ³Зар он није дрводеља, Маријин син, а Јаковљев, Јосијин, Јудин и Симонов брат? Зар нису његове сестре овде с нама?«

И саблазнише се о њега.

⁴Тада им Исус рече: »Пророк је без части само у свом завичају, међу својом родбином и у свом дому.«

⁵И није онде могао да учини ниједно чудо, осим што је на неколико болесних положио руке и излечио их. ⁶И чудило се њиховој невери.

Послање Дванаесторице

(*Матеј 10,1, 5-15; Лука 9,1-6*)

Потом је ишао по околним селима и учио народ. ⁷Позва к себи Дванаесторицу и посла их двојицу по двојицу. Даде им власт над нечистим духовима ⁸и нареди им да на пут не носе ништа осим штапа — ни хлеб, ни торбу, ни новац у појасу — ⁹него да обују сандале и обуку само једну кошуљу, а не две.

¹⁰»У који год дом уђете«, рече им, »останите у њему све док оданде не одете. ¹¹А ако вас негде не приме и не саслушају, отиђите оданде и отресите прашину са својих ногу, као сведочанство против њих.«

¹²И они одоше па су проповедали да људи треба да се покају. ¹³Истераше многе демоне и многе болесне излечише мажући их уљем.

Смрт Јована Крститеља

(*Матеј 14,1-12; Лука 9,7-9*)

¹⁴А за то је чуо и краљ Ирод јер је Исусово име постало познато.

Једни су говорили: * »Јован Крститељ је устао из мртвих и зато у њему делују чудесне силе.«

¹⁵Други рекоше: »То је Илија.«

А трећи: »Он је пророк какви су били стари пророци.*«

¹⁶Кад је Ирод то чуо, рече: »Онај коме сам одсекао главу, Јован, то је он васкрсао!«

¹⁷Јер, Ирод је био послао да се Јован ухвати и баци у тамницу — због Иродијаде, жене свога брата Филипа, којом се оженио. ¹⁸Јован је говорио Ироду: »Не смеш да имаш жену свога брата«, ¹⁹па је Иродијада замрзела Јована. Желела је да га убије, али није могла, ²⁰јер се Ирод плашио Јована и штитио га пошто је знао да је праведан и свет човек.

познато. Једни су говорили У неким раним рукописима стоји: познато па је говорио:

пророк ... пророци Дословно: пророк као један од пророка.

Кад год би слушао Јована, био би веома збуњен, али га је ипак радо слушао.

²¹А повољна прилика се указала кад је Ирод за свој рођендан приредио гозбу за своје високе службенике, војне заповеднике и галилејске прваке. ²²Кад је ушла Иродијадина кћи и заиграла, то се веома свидело Ироду и његовим гостима.

»Затражи од мене што год зажелиш, и даћу ти«, рече краљ девојци ²³и закле јој се: »Даћу ти што год затражиш до половине мога краљевства.«

²⁴А она изађе и упита мајку: »Шта да затражим?«

А ова рече: »Главу Јована Крститеља.«

²⁵Девојка одмах пожуре краљу и затражи: »Хоћу да ми сместа на тањиру даш главу Јована Крститеља!«

²⁶А краљ се ражалости, али због заклетве и због гостију не одби да јој испуни захтев, ²⁷него одмах посла целата с наредбом да донесе Јованову главу. И овај оде, одруби му главу у тамници ²⁸и донесе је на тањиру па је даде девојци, а девојка својој мајци.

²⁹Кад су то чули Јованови ученици, дођоше и узеше његово тело па га положише у гроб.

Исус храни пет хиљада људи

(*Матеј 14,13-21; Лука 9,10-17; Јован 6,1-14*)

³⁰Апостоли се окупише око Исуса и известише га о свему што су учинили и о чему су учили народ.

³¹Идите на неко пусто место, сами, па се мало одморите«, рече им он јер је толико људи долазило и одлазило да нису стизали ни да једу.

³²Тако они сами кренуше чамцем на једно пусто место. ³³Али, многи их видеше како одлазе и препознаше их па из свих градова пожуре пешнице и стигоше пре њих.

³⁴Кад је Исус изашао из чамца, угледа силан народ и сажали се на њих јер су били као овце без пастира па поче много чему да их учи.

³⁵Већ је било прилично касно па ученици приђоше Исусу и рекоше: »Ово је пусто место, а већ је и касно. ³⁶Отпусти их, нека оду у околне засеке и села и купе себи нешто за јело.«

³⁷А Исус им рече: »Ви им дајте да једу.«

»Зар да идемо да купимо хлеба за двеста динара*«, упиташе они, »па да им дамо да једу?«

³⁸»Колико хлебова имате?« упита их он. »Идите и погледајте.«

Кад су сазнали, рекоше: »Пет, и две рибе.«

³⁹Он им тада нареди да сви, у групама, поседају по зеленој трави. ⁴⁰И они поседаше у групама од по стотину и од по педесет.

⁴¹А он узео оних пет хлебова и две рибе, диже поглед ка небу и захвали Богу. Потом изломи хлебове па даде својим ученицима да ставе пред људе. Тако свима раздели и оне две рибе. ⁴²И сви су јели и најели се. ⁴³Преосталих комадића хлеба и рибе накупише дванаест пуних корпи. ⁴⁴А јело је пет хиљада мушкараца.

⁴⁵Исус одмах натера своје ученике да уђу у чамац и да пред њим крену на другу страну, према Витсаиди, док он отпусти народ. ⁴⁶А кад их је отпустио, оде на гору да се помоли.

Исус хода по води

(*Матеј 14,22-33; Јован 6,15-21*)

⁴⁷Кад је пало вече, чамац је био насред мора, а Исус сам на копну. ⁴⁸Он виде како се муче веслајући јер су имали противан ветар, па око три сата ноћу* дође до њих ходајући по мору и хтеде да их заобиђе. ⁴⁹А кад су га они угледали како хода по мору, помислише да је утвара па почеше да вичу. ⁵⁰Јер, сви су га видели и препали се.

А он их одмах ослови и рече: »Само храбро! Ја сам! Не бојте се!«

⁵¹Онда уђе к њима у чамац и ветар утихну. А они се запањише, ⁵²јер нису разумели оно са хлебовима, пошто им је срце било окорело.

Излечење болесних у Генисарету

(*Матеј 14,34-36*)

⁵³Кад су допловили до обале, стигоше у Генисарет и пристадоше. ⁵⁴И чим су изашли из чамца, људи одмах препознаше Исуса ⁵⁵па се растрчаше по целом том крају и на простиркама почеше да доносе болесне онамо где су чули да је Исус. ⁵⁶И куд год је ишао — у села, градове или засеок —

стављали су болесне на тргове и преклињали га да им допусти да дотакну бар скутове његовог огртача. И ко год их је дотакао, био је излечен.

Чисто и нечисто

(*Матеј 15,1-20*)

⁷А око Исуса се окупише фарисеји и неки учитељи закона који су дошли из Јерусалима. ²Они видеше неке његове ученике како нечистим, то јест неопраним рукама једу хлеб. ³Јер, фарисеји и сви Јудеји не једу док нису добро опрали руке, држећи се предања старешина. ⁴И кад дођу са трга, не једу док се добро не оперу. А има још много предања којих се држе: прање чаша, крчага и бакарног посуђа.

⁵Зато фарисеји и учитељи закона упиташе Исуса: »Зашто твоји ученици не живе по предањима старешина, него нечистим рукама једу хлеб?«

⁶А Исус им одговори: »Исаија је добро пророковао о вама лицемерима. Као што је записано:

‘Овај народ ме поштује уснама,
а срце му је далеко од мене.

⁷ Узалуд ме славе,
јер људске заповести као учење шире.*»

⁸Божије заповести сте одбацили, а људског предања се држите.«

⁹И још им рече: »Баш лепо. Укидате Божију заповест да бисте сачували своја предања! ¹⁰Мојсије је рекао: ‘Поштуј свога оца и своју мајку’* и: ‘Ко прокуне оца или мајку, нека се погуби.’* ¹¹А ви говорите: ‘Ако човек каже оцу или мајци: Све чиме бих ти могао помоћи је корбан — то јест дар Богу’; ¹²тада му не допуштате да ишта више учини за оца или мајку. ¹³Тако Божију реч обеснажујете својим предањем које сте пренели. И многе такве ствари чините.«

¹⁴Онда опет позва народ к себи па им рече: »Чујте ме сви и разумејте: ¹⁵ништа што споља улази у човека не може да га учини нечистим. Него, оно што из човека излази — то човека чини нечистим. ¹⁶Ко има уши да чује, нека чује.«

7,6-7 Исаија 29,13

‘Поштуј ... мајку’ 2.Мојсијева 20,12; 5.Мојсијева 5,16

‘Ко прокуне ... се погуби’ 2.Мојсијева 21,17;
3.Мојсијева 20,9

двеста динара Један динар је имао вредност једне наднице.

око три сата ноћу Дословно: око четврте ноћне страже

¹⁷А кад је отишао од народа и ушао у кућу, ученици га упиташе о овој причи.

¹⁸»Зар ни ви не разумете?« упита их. »Зар не схватате да ништа што у човека улази споља не може да га учини нечистим, ¹⁹зато што му не улази у срце, него у трбух и избацује се из тела?« Тако сва јела прогласи чистима.

²⁰»Оно што из човека излази, то човека чини нечистим«, рече им, ²¹»јер изнутра, из човековог срца, излазе зле мисли, блуд, крађе, убиства, ²²прељубе, похлепа, злоћа, превара, разуданост, завист*, псовка, бахатост, безумље. ²³Сва ова зла излазе изнутра и човека чине нечистим.«

Сирофеничанкина вера

(*Matej 15,21-28*)

²⁴Исус потом оде оданде и дође у тирски* крај па уђе у једну кућу. Није хтео да то било ко дозна, али није могао да се сакрије, ²⁵пошто је одмах за њега чула једна жена чија је кћи била опседнута нечистим духом. Она дође и паде му ничице пред ноге. ²⁶А та жена је била Гркиња, родом Сирофеничанка, и молила га је да из њене кћери истера демона.

²⁷»Пусти да се прво деца наједу«, рече јој Исус, »јер није право да се од деце узме хлеб и да се баци псима.«

²⁸»Да, Господе«, рече она, »али и пси под столом једу мрвице које испадну деци.«

²⁹Тада јој Исус рече: »Због овог што си рекла, иди. Демон је изашао из твоје кћери.«

³⁰И она оде својој кући и нађе дете како лежи у постељи, а демон је био изашао.

Излечење глувонемога

³¹Потом Исус оде из тирских крајева па преко Сидона стиже до Галилејског мора, у декапољски крај. ³²Онде му доведоше једног глувог човека који је тешко говорио и замолише га да на њега положи руке.

³³Исус га изведе из народа на страну па му стави прсте у уши. Онда пљуну и дотаче му језик, ³⁴диже поглед ка небу и, дубоко уздахнувши, рече му: »Ефата!« — то јест »Отвори се!«

завист Дословно: зло/рђаво око

у тирски У многим раним рукописима стоји: у тирски и сидонски

³⁵И човеку се одмах отворише уши и одвеза језик па поче разговетно да говори.

³⁶А Исус им забрани да о томе било коме говоре. Али, што им је више бранио, то су они више о томе причали. ³⁷Неизмерно су се дивили и говорили: »Све је добро учинио — и да глуви чују и да неми проговоре!«

Исус храни четири хиљаде људи

(*Matej 15,32-39*)

8У то време се опет окупи силан народ. Пошто нису имали шта да једу, Исус позва к себи своје ученике па им рече: ²»Жао ми је народа јер су већ три дана са мном, а немају шта да једу. ³Ако их пошаљем кући гладне, малаксаће на путу. А неки од њих су дошли из далека.«

⁴Његови ученици му одговорише: »Откуд би неко у овој пустоши могао да их нахрани хлебом?«

⁵»Колико хлебова имате?« упита их Исус.

А они рекоше: »Седам.«

⁶Тада он нареди да народ поседа на земљу, узео оних седам хлебова, захвали Богу, изломи их па даде својим ученицима да их ставе пред народ, и они их ставише. ⁷А имали су и неколико рибица. Он их благослови па рече да и њих ставе пред народ. ⁸И људи су јели и најели се. Преосталих комадића накупише седам кошара. ⁹А било је онде око четири хиљаде људи. Исус их отпусти ¹⁰и одмах са ученицима уђе у чамац па оде у далманутску област.

Фарисеји траже знак

(*Matej 16,1-4*)

¹¹Тада дођоше фарисеји па почеше с њим да расправљају. Да би га искушали, затражише од њега знак са неба.

¹²А он дубоко уздахну па рече: »Зашто овај нараштај тражи знак? Истину вам кажем: никакав знак неће бити дат овом нараштају.«

¹³Онда их остави, опет уђе у чамац и пређе на другу страну.

Фарисејски и Иродов квасац

(*Matej 16,5-12*)

¹⁴А ученици заборавише да понесу хлеба па су са собом у чамцу имали само једну векну.

¹⁵»Пазите«, опомену их Исус. »Чувајте се фарисејског квасца и квасца Иродовог.«

¹⁶А они су међу собом расправљали: »Немамо хлеба!«

¹⁷Знајући то, Исус их упита: »Зашто расправљате о томе да немате хлеба? Зар још не схватате и не разумете? Зар вам је срце окорело? ¹⁸Очи имате, а не видите. Уши имате, а не чујете. И не сећате се. ¹⁹Кад сам изломио пет хлебова за пет хиљада људи, колико сте корпи пуних комадића накупили?«

»Дванаест«, рекоше они.

²⁰»А кад сам изломио седам хлебова за четири хиљаде људи, колико сте кошара пуних комадића накупили?«

»Седам«, одговорише.

²¹А он их упита: »Зар још не разумете?«

Излечење слепога у Витсаиди

²²Кад су стигли у Витсаиду, Исусу доведоше једног слепог човека па га замолише да га дотакне. ²³А он узе слепога за руку и изведе га из села. Онда му плуну у очи и на њега положи руке.

»Видиш ли нешто?« упита га.

²⁴А човек погледа па рече: »Видим људе. Личе на дрвеће које хода.«

²⁵Исус му опет положи руке на очи, и он прогледа, вид му се поврати и све је јасно видео.

²⁶Тада га Исус посла његовој кући, рекавши: »Не улази у село.«

Исус је Христос

(*Matej 16,13-20; Лука 9,18-21*)

²⁷Потом Исус и његови ученици одоше у села око Кесарије Филипове.

Док су још били на путу, он упита своје ученике: »Шта кажу људи, ко сам ја?«

²⁸»Јован Крститељ«, одговорише му. »Други, да си Илија, а трећи, да си један од пророка.«

²⁹»А ви«, упита их, »шта ви кажете, ко сам ја?«

Тада Петар рече: »Ти си Христос*!«

³⁰А он их строго опомену да ником о њему не говоре.

Исус предсказује своју смрт и васкрсење

(*Matej 16,21-28; Лука 9,22-27*)

³¹Онда поче да их учи да Син човечији треба много да препати, да га одбаце старешине, првосвештеници и учитељи закона, да буде убијен и да после три дана васкрсне. ³²Отворено им је о томе говорио па га Петар повуче на страну и поче да га прекоревати.

³³А Исус се окрену, погледа ученике па изгрди Петра и рече: »Бежи ми с очију, Сатано, јер не мислиш на Божије, него на људско.«

³⁴Потом позва к себи народ заједно са својим ученицима па им рече: »Ко хоће да иде за мном, нека се одрекне самога себе, нека узме свој крст и пође за мном. ³⁵Јер, ко хоће да спасе свој живот, изгубиће га; а ко изгуби свој живот ради мене и еванђеља*, спашће га. ³⁶Шта вреди човеку да добије цео свет, а свом животу науди? ³⁷Шта човек може дати у замену за свој живот?

³⁸Ко се у овом прељубничком и грешном нараштају постиди мене и мојих речи, и њега ће се постидети Син човечији када дође у слави свога Оца са светим анђелима.

9Истину вам кажем«, рече им, »неки који овде стоје неће окусити смрт док не виде како Божије царство долази у сили.«

Преображење

(*Matej 17,1-13; Лука 9,28-36*)

²Шест дана касније Исус поведе Петра, Јакова и Јована и одведе их на једну високу гору, где су били сасвим сами, и пред њима се преобрази. ³Одећа му постаде сјајна и блиставобела — таква да је ниједан белилац на земљи не би могао тако избелити. ⁴Тада се пред њима појавише Илија и Мојсије и почеше да разговарају са Исусом.

⁵А Петар рече Исусу: »Раби*, добро је што смо овде! Подићи ћемо три сенице: теби једну, Мојсију једну и Илији једну.«

⁶Није, наиме, знао шта друго да каже пошто их је обузео страх.

⁷Тада се појави облак и засени их, а из облака се зачу глас: »Ово је мој љубљени Син! Њега слушајте!«

⁸И одједном, кад се обазреше, поред себе не видеше више никог осим Исуса.

⁹Док су силазили са горе, Исус им заповеди да ником не причају шта су видели док Син човечији не устане из мртвих. ¹⁰Они то задржаше за себе, али су међу собом расправљали шта значи »устати из мртвих«.

¹¹Зато упиташе Исуса: »Зашто учитељи закона говоре да прво треба да дође Илија?«

¹²»Додуше, заиста ће прво доћи Илија и све ће обновити«, рече им он. »Али, зашто је онда записано за Сина човечијега да ће много да препати и да ће бити одбачен? ¹³А ја вам кажем: Илија је дошао, а они су с њим учинили како им се прохтело, као што је за њега и записано.«

Излечење опседнутог дечака

(*Матеј 17,14-20; Лука 9,37-43а*)

¹⁴Кад су стигли к осталим ученицима, видеше силан народ око њих и учитеље закона како с њима расправљају. ¹⁵Чим је сав онај народ угледао Исуса, веома се изненади, па притрча да га поздрави.

¹⁶»О чему то расправљате с њима?« упита их он.

¹⁷А један из народа му одговори: »Учитељу, довео сам ти свог сина, који има духа немости. ¹⁸Кад га спопадне, баца га на земљу, уста му се запене, шкргуће зубима и кочи се. Замолио сам твоје ученике да га истерају, али нису могли.«

¹⁹»О неверни нараштају«, рече им Исус, »докле ћу још морати да будем с вама? Докле ћу још морати да вас подносим? Доведите ми га.«

²⁰И они му га доведоше.

А кад је дух угледао Исуса, одмах протресе дечака, који паде на замљу и поче да се ваља на све стране, а на уста му удари пена.

²¹»Колико дуго је већ овакав?« упита Исус његовог оца.

А овај рече: »Још од малих ногу. ²²И често га чак и у ватру и у воду баца да га убије. Него, ако можеш нешто да учиниш, смилуј нам се и помози нам.«

²³»Ако можеш?« рече Исус. »Све је могуће оном ко верује.«

²⁴А дечаков отац одмах повика: »Верујем! Помози мојој невери!«

²⁵Кад је Исус видео да све више народа притрчава к њима, запрети нечистом духу рекавши му: »Душе немости и глувоће, заповедам ти: изађи из њега и никад више у њега не улази!«

²⁶И дух повика, жестоко протресе дечака и изађе. А дечак остаде као мртав па многи рекоше да је умро. ²⁷Али, Исус га узе за руку, подиже га и овај устаде.

²⁸Кад је ушао у кућу, његови ученици га насамо упиташе: »Зашто ми нисмо могли да га истерамо?«

²⁹А Исус им одговори: »Ова врста само молитвом* може да се истера.«

Исус други пут предсказује своју смрт и васкрсење

(*Матеј 17,22-23; Лука 9,43б-45*)

³⁰Кад су отишли оданде, пролазили су кроз Галилеју. А Исус није желео да то неко дозна ³¹пошто је учио своје ученике.

»Сина човечијега ће предати људима у руке и они ће га убити«, говорио им је. »А кад га убију, он ће после три дана васкрснути.«

³²Али, они не разумеше о чему говори, а плашили су се да га питају.

Ко је највећи?

(*Матеј 18,1-5; Лука 9,46-48*)

³³Кад су стигли у Кафарнаум и кад је ушао у кућу, Исус их упита: »О чему сте оно путем расправљали?«

³⁴А они су ћутали јер су путем један с другим расправљали о томе ко је највећи.

³⁵Тада Исус седе, позва к себи Дванаесторицу па им рече: »Ко хоће да буде први, нека буде међу свима последњи и свима служитељ.«

³⁶Онда узе једно дете, постави га међу њих, загрли га па им рече: ³⁷»Ко год прими једно овакво дете у моје име, мене прима. А ко прима мене, не прима мене, него Онога који ме је послао.«

МОЛИТВОМ У неким рукописима стоји: молитвом и постом

Ко није против нас, тај је за нас*(Лука 9,49-50)*

³⁸»Учитељу«, рече му Јован, »видели смо једнога како у твоје име истерује демоне. Забрањили смо му јер није један од нас.«

³⁹»Не браните му«, рече Исус, »јер нико ко у моје име учини чудо не може одмах рђаво да говори о мени. ⁴⁰Ко није против нас, тај је за нас. ⁴¹Ко вам пружи чашу воде зато што сте Христови, истину вам кажем: неће изгубити своју награду.«

Саблазни*(Матеј 18,6-9; Лука 17,1-2)*

⁴²»Ко саблазни једног од ових малених који у мене верују, боље би му било да му око врата обесе млински камен и да га баце у море. ⁴³Ако те твоја рука саблажњава, одсеци је! Боље ти је да у живот уђеш кљаст, него да имаш обе руке, а одеш у пакао, у неугасиви огањ. ^{44*} ⁴⁵Ако те твоја нога саблажњава, одсеци је! Боље ти је да у живот уђеш хром него да имаш обе ноге, а будеш бачен у пакао. ^{46*} ⁴⁷Ако те твоје око наводи на грех, ископај га! Боље ти је да у Божије царство уђеш са једним оком него да имаш оба ока, а будеш бачен у пакао, ⁴⁸где 'њихов црв не умире и огањ се не гаси'. ⁴⁹Јер, свако ће бити посољен огњем.

⁵⁰Со је добра. Али, ако со постане несладна, чиме ћете је зачинити? Имајте соли у себи и будите у миру један с другим.«

Развод*(Матеј 19,1-12)*

10 Исус потом крену оданде па оде у јудејске крајеве и преко Јордана. И опет му дође народ, а он их је, по свом обичају, учио.

²Приђоше и неки фарисеји с намером да га искушају па га упиташе: »Да ли човек сме да се разведе од своје жене?«

³А он им рече: »Шта вам је Мојсије заповедио?«

⁴»Мојсије је дозволио човеку да напише потврду о разводу и да се разведе«, одговореше они.

⁵»Мојсије је ту заповест написао због окоролести вашег срца«, рече им Исус. ⁶»Али, у почетку стварања Бог их 'створи мушко и женско'. ⁷'Зато ће човек оставити свога оца и мајку и сјединиће се са својом женом', ⁸и двоје ће бити једно тело.* Тако више нису двоје, него једно тело. ⁹Нека, дакле, човек не раставља оно што је Бог сјединио.«

¹⁰Кад су опет били у кући, ученици га упиташе о овоме, ¹¹а Исус им рече: »Ко се разведе од своје жене и ожени се другом, чини према њој прељубу. ¹²А и она, ако се разведе од свог мужа и уда за другога, чини прељубу.«

Исус и деца*(Матеј 19,13-15; Лука 18,15-17)*

¹³Људи су му доносили децу да их дотакне, а ученици су их грдили.

¹⁴Кад је Исус то видео, наљути се па им рече: »Пустите децу да ми приђу. Не спречавајте их јер таквима припада Божије царство! ¹⁵Истину вам кажем: ко Божије царство не прихвати попут малог детета, неће у њега ући.«

¹⁶Онда загрли децу и благослови их, полагајући на њих руке.

Богаташ*(Матеј 19,16-30; Лука 18,18-30)*

¹⁷Кад је Исус изашао на пут, притрча му један човек, паде пред њим на колена па га упита: »Добри учитељу, шта треба да учиним да наследим вечни живот?«

¹⁸»Зашто ме зовеш добрим?« упита га Исус. »Нико није добар осим јединога Бога. ¹⁹Заповести знаш: 'Не убиј, Не чини прељубу, Не укради, Не сведочи лажно, Не превари, Поштуј свога оца и мајку.*'«

²⁰»Учитељу«, рече човек, »свега тога сам се држао од свога детињства.«

²¹Исус га погледа и заволе, па му рече: »Једно ти недостаје: иди и продај све што имаш, па подели сиромасима, и имаћеш благо на небу. Тада хајде за мном.«

²²А човек се на те речи смркну па оде жалостан јер је имао велико богатство.

9,44 У неким рукописима стоји: огањ, ⁴⁴где 'њихов црв не умире и огањ се не гаси'.

9,46 У неким рукописима стоји: пакао, ⁴⁶где 'њихов црв не умире и огањ се не гаси'.

9,48 Исаија 66,24

10,6 1.Мојсијева 1,27

и сјединиће се ... женом У неким раним рукописима не стоји: и сјединиће се са својом женом

10,8 1.Мојсијева 2,24

10,19 2.Мојсијева 20,12-16; 5.Мојсијева 5,16-20

²³Исус погледа унаоколо па рече ученицима: »Како је тешко имућнима да уђу у Божије царство.«

²⁴А ученици се зачудише његовим речима.

Стога им он опет рече: »Дечице, како је тешко* ући у Божије царство. ²⁵Лакше је камили да прође кроз иглене уши него богаташу да уђе у Божије царство.«

²⁶А ученици се још више зачудише па почеше међу собом да говоре: »Па ко онда може да се спасе?«

²⁷Исус их погледа па рече: »Људима је то немогуће, али Богу није, јер Богу је све могуће.«

²⁸»Ево«, поче Петар да му говори, »ми смо све оставили и пошли за тобом.«

²⁹»Истину вам кажем«, рече Исус, »нема ниједнога који је оставио кућу, или браћу, или сестре, или мајку, или оца, или децу, или њиве ради мене и ради еванђеља*, ³⁰а да сад, у овом времену, неће добити стотруко: куће, и браћу, и сестре, и мајке, и децу и њиве — уз прогоне — а у будућем свету, вечни живот. ³¹Али, многи први, биће последњи, а последњи — први.«

Исус трећи пут предказује своју смрт и васкрсење

(*Матеј 20,17-19; Лука 18,31-34*)

³²Кад су кренули путем који води у Јерусалим, а Исус ишао испред њих, ученици се зачудише, а оне коју су ишли за њима обузе страх.

Тада Исус опет одведе Дванаесторицу на страну па поче да им говори о томе шта ће му се догодити: ³³»Ево, кренули смо у Јерусалим где ће Син човечији бити предат првосвештеницима и учитељима закона, и они ће га осудити на смрт. Онда ће га предати паганима ³⁴и они ће му се ругати, пљувати га, избичевати и убити, а он ће после три дана васкрснути.«

Захтев Зеведејевих синова

(*Матеј 20,20-28*)

³⁵Тада му приђоше Јаков и Јован, Зеведејеви синови. »Учитељу«, рекоше,

како је тешко У неким рукописима стоји: како је тешко онима који се уздају у богатство
еванђеља Или: радосне вести

»хоћемо да учиниш за нас оно што ћемо те замолити.«

³⁶А он их упита: »Шта хоћете да учиним за вас?«

³⁷»Дај да један од нас у твојој слави седи теби здесна, а други слева«, одговорише они.

³⁸»Не знате шта тражите«, рече им Исус. »Можете ли да пијете из чаше из које ја пијем или да се крстите крштењем којим се ја крштавам?«

³⁹А они рекоше: »Можемо.«

Исус онда рече: »Пићете из чаше из које ја пијем и бићете крштени крштењем којим се ја крштавам. ⁴⁰Али, није моје да одређујем ко ће седети са моје десне или леве стране. Та места припадају онима за које су припремљена.«

⁴¹Кад су то чула остала десеторица, почеше да се љуте на Јакова и Јована.

⁴²Тада их Исус позва к себи па им рече: »Знате да они који се сматрају владарима народа, господаре њима, а великаши их држе под влашћу. ⁴³Али, нека међу вама не буде тако. Него, ко хоће да буде велик међу вама, нека вам буде служитељ, ⁴⁴и ко хоће да буде први међу вама, нека свима буде слуга. ⁴⁵Јер, ни Син човечији није дошао да му служе, него да служи и да свој живот да као откупнину за многе.«

Излечење слепог Вартимајеја

(*Матеј 20,29-34; Лука 18,35-43*)

⁴⁶Потом стигоше у Јерихон. И док је Исус са својим ученицима и силним народом излазио из Јерихона, поред пута је седео слепи просјак Вартимајеј — то јест син Тимејев. ⁴⁷Кад је чуо да то пролази Исус Назарећанин, повика: »Исусе, Сине Давидов, смилуј ми се!«

⁴⁸Многи га опоменуше да ућути, али он је још више викао: »Сине Давидов, смилуј ми се!«

⁴⁹Исус се заустави и рече: »Позовите га.«

И они позваше слепога рекавши му: »Само храбро! Устани, зове те.«

⁵⁰А он збаци свој огртач, скочи на ноге и приђе Исусу.

⁵¹»Шта хоћеш да учиним за тебе?« упита га Исус.

»Рабуни*«, одговори слепи, »да прогледам.«

Рабуни То јест: Учитељу

⁵²А Исус му рече: »Иди! Твоја вера те је излечила.«

И човек одмах прогледа и пође путем за Исусом.

Исус улази у Јерусалим

(*Матеј 21,1-11; Лука 19,28-40; Јован 12,12-19*)

11 Кад су се приближили Јерусалиму и стигли до Витфаге и Витаније код Маслинске горе, Исус посла двојицу својих ученика ²рекавши им: »Идите у село пред вама и чим уђете у њега, наћи ћете привезано магаре на коме још нико није јахао. Одвезите га и доведите. ³А ако вас неко упита: 'Зашто то радите', реците му: 'Потребно је Господу, али он ће га одмах вратити овамо.'«

⁴И они одоше и нађоше магаре привезано за капију, напољу на улици, па га одвезаше.

⁵А неки од оних коју су онде стајали упиташе их: »Шта то радите? Зашто одвезујете то магаре?«

⁶Они им одговорише као што им је Исус рекао и ови их пустише. ⁷Онда магаре доведоше Исусу, на њега ставише своје огртаче, а Исус га узјаха.

⁸Многи по путу простреше своје огртаче, а други гране које су насекли по пољима. ⁹Они који су ишли испред њега и они коју су ишли иза њега, викали су:

»Хосана*!

'Благословен онај који долази у име Господа!'^{*}

¹⁰ Благословено царство нашег оца Давида, које долази! Хосана* на висинама!«

¹¹Исус уђе у Јерусалим па оде у Храм и све разгледа. Али, пошто је већ било касно, крену са Дванаесторицом у Витанију.

Исус проклиње смокву

(*Матеј 21,18-19*)

¹²Сутрадан, кад су одлазили из Витаније, Исус огладне. ¹³У даљини угледа олисталу смокву па се упути према њој да нађе неки плод. Али, кад је дошао до ње, не нађе ништа осим лишћа јер није било време смоквама.

Хосана Хебрејска реч која значи »спаси«; такође и узвик којим се одаје поштовање Богу

11,9 Псалми 118,25-26

¹⁴Тада рече смокви: »Не јео нико твоје плодове више никад!«

А то су чули и његови ученици.

Исус у Храму

(*Матеј 21,12-17; Лука 19,45-48; Јован 2,13-22*)

¹⁵Кад су стигли у Јерусалим, Исус уђе у Храм и поче да истерује све који су онде куповали и продавали и испреврта столове мењачима новца, а продавцима голубова клупе. ¹⁶И ником није допуштао да кроз Храм пронесе било какву посуду.

¹⁷Онда поче да их учи, говорећи им: »Зар није записано: 'Мој дом ће се звати дом молитве за све народе'^{17*}? А ви сте од њега направили 'разбојничку јазбину'^{18*}.«

¹⁸Чули су то и првосвештеници и учитељи закона па почеше да траже начин да га убију јер су га се бојали пошто се сав народ дивео његовом учењу.

¹⁹Кад је пало вече, изађоше из града.

Имајте вере

(*Матеј 21,20-22*)

²⁰А ујутро, док су пролазили, видеше да се она смоква из корена осушила.

²¹Петар се сети па рече Исусу: »Раби*, погледај! Осушила се она смоква што си је проклео!«

²²»Имајте вере у Бога*«, рече им Исус. ²³»Истину вам кажем: ко год рекне овој гори: 'Иди и баци се у море!' — а не посумња у свом срцу, него верује да ће бити то што говори — биће му. ²⁴Зато вам кажем: све за шта се молите и што замолите, верујте да сте већ добили, и биће вам. ²⁵И док стојите и молите се, опраштајте ако имате нешто против неког, да и вама ваш небески Отац опрости ваше грешке.« ^{26*}

Одакле Исусу власт?

(*Матеј 21,23-27; Лука 20,1-8*)

²⁷И опет дођоше у Јерусалим.

Док је Исус ходао по Храму, приђоше му првосвештеници, учитељи закона и старе-

'Мој дом ... народе' Исаија 56,7

'разбојничку јазбину' Јеремија 7,11

Раби То јест: Учитељу

Имајте вере у Бога У неким раним рукописима стоји:

Ако имате вере у Бога

11,26 У неким рукописима стоји: грешке. ²⁶Али, ако ви не опростите, ни вама ваш Отац, који је на небу, неће опростити ваше грешке.

шине ²⁸па га упиташе: »Којом влашћу ово чиниш и ко ти је дао власт да ово чиниш?«

²⁹»И ја ћу вас нешто упитати«, рече им Исус, »па ако ми одговорите, рећи ћу вам којом влашћу ово чиним. ³⁰Да ли је Јованово крштење било са неба или од људи? Одговорите ми.«

³¹А они почеше о томе да расправљају међу собом, говорећи: »Ако кажемо: 'Са неба', он ће рећи: 'Зашто му онда нисте веровали?' ³²А да кажемо: 'Од људи...?'« Плашили су се народа јер су сви сматрали да је Јован заиста пророк.

³³Зато одговорише Исусу: »Не знамо.«

Тада им Исус рече: »Онда ни ја нећу рећи вама којом влашћу ово чиним.«

Прича о виноградарима

(Матеј 21,33-46; Лука 20,9-19)

12Потом Исус поче да им говори у причама: »Један човек засадио виноград, оградио га плотом, ископао муљачу и сазидао кулу па га изнајмио неким виноградарима и отпутовао. ²Кад је дошло време бербе, посла он виноградарима слугу да од њих узме део виноградских плодова. ³А виноградарци зграбише слугу па га претукоше и отераше празних руку. ⁴Он им онда посла другог слугу. Њега виноградарци изудараше по глави и извргоше руглу. ⁵Он посла и трећег слугу — њега убише. И посла још многе, а виноградарци једне претукоше, а друге убише.

⁶Имао је још само једног — свог љубљеног сина. На крају посла и њега, говорећи себи: 'Мог сина ће поштовати.'

⁷Али, виноградарци рекоше један другом: 'Ово је наследник. Хајде да га убијемо па ће наследство бити наше.' ⁸И зграбише га па га убише и избацише из винограда.

⁹Шта ће, дакле, учинити власник винограда? Доћи ће и побиће виноградаре, а виноград ће дати другима.

¹⁰Зар нисте ово читали у Писму:

'Камен који градитељи одбацише постаде камен угаони.

¹¹ Господ то учини

и то је дивно у нашим очима?''*

¹²А они су тражили начин да га ухвате јер су знали да је ову причу испричао против њих. Али, бојали су се народа па га оставише и одоше.

Плаћање пореза цару

(Матеј 22,15-22; Лука 20,20-26)

¹³Онда му послаше неке фарисеје и иродовце да га ухвате у речи.

¹⁴»Учитељу«, рекоше му ови кад су дошли, »знамо да си истинољубив и да се ни на кога не обазиреш јер не гледаш ко је ко, већ у складу са истином учиш народ Божијем путу. Да ли је право да се цару даје порез или није? Да ли да га дамо или не?«

¹⁵Али, Исус је познавао њихово лицемерје па им рече: »Зашто ме искушавате? Донесите ми динар* да га погледам.«

¹⁶Они донеше, а он их упита: »Чији је ово лик и натпис?«

»Царев«, рекоше му они.

¹⁷Тада им Исус рече: »Дајте цару цареву, а Богу Божије.«

А они му се задивише.

Васкрсење мртвих

(Матеј 22,23-33; Лука 20,27-40)

¹⁸Онда дођоше к њему и садукееји, који кажу да нема васкрсења, па га упиташе: ¹⁹»Учитељу, Мојсије нам је написао да ако неком умре брат и остави жену, али не остави деце, његов брат треба да се ожени том женом и подигне потомство своје брату.

²⁰Била су седморица браће. Први се ожени и умре, али не остави потомство.

²¹Његову удовицу узе други брат па и он умре без потомства. Исто се деси и са трећим. ²²И ниједан од седморице не остави потомство. На крају умре и жена. ²³О васкрсењу — кад васкрсну — чија ће она бити, пошто је свој седморици била жена?«

²⁴»Варате се«, рече им Исус, »зато што не знате ни Писма ни Божију силу. ²⁵Јер, кад људи устану из мртвих, неће се ни женити ни удавати, него ће бити као анђели на небу.

²⁶А о мртвима, да васкрсавају — зар нисте у Мојсијевој књизи читали оно о грму, кад је Бог рекао Мојсију: 'Ја сам Бог Авраамов,

Бог Исааков и Бог Јаковљев.*²⁷Он није Бог мртвих, него живих. Страшно се варате.«

Највећа заповест

(Матеј 22,34-40; Лука 10,25-28)

²⁸Тада приђе један учитељ закона, који их је чуо како расправљају. Видевши да им је Исус добро одговорио, упита га: »Која је најважнија од свих заповести?«

²⁹»Ова је најважнија«, одговори Исус, »'Чуј, Израеле! Господ, наш Бог, Господ је један!³⁰Воли Господа, свога Бога, свим својим срцем, свом својом душом, свим својим умом и свом својом снагом.*³¹А друга је: 'Воли свога ближњега као самога себе.* Нема већих заповести од ових.«

³²»Лепо речено, учитељу«, рече му учитељ закона. »У праву си кад кажеш да је Бог само један и да нема другог осим њега.³³Волети га свим својим срцем, свим својим умом и свом својом снагом, и волети ближњега као самога себе важније је од свих паљеница и кланих жртава.«

³⁴Видевши да је човек разумно одговорио, Исус му рече: »Ниси далеко од Божијег царства.«

И нико се више није усудио да га нешто пита.

Чији је Христос син?

(Матеј 22,41-46; Лука 20,41-44)

³⁵Док је учио народ у Храму, Исус упита: »Зашто учитељи закона говоре да је Христос* Давидов син?³⁶Сам Давид рече у Светом Духу:

’Рече Господ моме Господу:
седи ми здесна
док твоје непријатеље
не положим под твоје ноге.’*

³⁷Дакле, сам Давид га зове Господом. Како он онда може да буде његов син?« А силан народ га је са уживањем слушао.

Упозорење против учитеља закона

(Матеј 23,1-36; Лука 20,45-47)

³⁸И учећи их, рече: »Чувајте се учитеља закона. Они воле да иду у дугим огртачима,

да их поздрављају на трговима,³⁹прва седишта у синагогама и почасна места на гозбама.⁴⁰Они прождиру удовичке куће и размећу се дугим молитвама. Такви ће бити најстроже кажњени.«

Удовичин прилог

(Лука 21,1-4)

⁴¹Исус седе преко пута храмске ризнице и поче да посматра људе како у њу стављају новац. А многи богаташи су стављали много.⁴²Дође и једна сиромашна удовица и стави два лептона*, то јест један кодрант.

⁴³Тада Исус позва к себи своје ученике па им рече: »Истину вам кажем: ова сиромашна удовица је ставила више од свих коју су стављали у ризницу.⁴⁴Јер, сви су они ставили од свога вишка, а она је од своје сиротиње ставила све — све што је имала за живот.«

Исус предсказује уништење Храма

(Матеј 24,1-2; Лука 21,5-6)

13Кад је Исус излазио из Храма, један од његових ученика му рече: »Учитељу, види! Какво камење и какво здање!«

²А Исус му рече: »Гледаш ово велико здање? Неће овде остати ни камен на камену који неће бити разваљен.«

Почетак невоља

(Матеј 24,3-14; Лука 21,7-19)

³Док је седео на Маслинској гори, преко пута Храма, Петар, Јаков, Јован и Андреја га упиташе насамо: ⁴»Реци нам, кад ће то бити и који ће бити знак да ће се све то испунити?«

⁵»Пазите да вас нико не заведе«, поче Исус да им говори. ⁶»Многи ће доћи у моје име и говориће: 'Ја сам'* и многе ће завести.⁷Кад чујете за ратове и гласине о ратовима, не узнемиравајте се, јер то мора да се догоди, али то још није крај.⁸Народ ће се дићи против народа и царство против царства. И биће земљотреса на разним местима, и биће глади. То је само почетак порођајних мука.

⁹Чувајте се! Предаваће вас судовима и батинаће вас по синагогама. Због мене ће вас изводити пред намеснике и краљеве —

12,26 2.Мојсијева 3,6

12,30 5.Мојсијева 6,4-5

12,31 3.Мојсијева 19,18

Христос Или: Месија

12,36 Псалми 110,1

два лептона Лептон је био новчић најмање вредности.

13,6 2.Мојсијева 3,14

за сведочанство њима. ¹⁰Еванђеље* прво мора да се проповеда свим народима. ¹¹А кад вас буду водили да вас предају, немојте унапред да се бринете шта ћете рећи, него говорите оно што вам тог часа буде дато. Јер, нећете говорити ви, већ Свети Дух.

¹²Брат ће брата предавати да га убију, а отац дете. Деца ће се дизати против родитеља и убијати их. ¹³И сви ће вас мрзети због мога имена. Али, ко истраје до краја, биће спасен.«

Велика невоља

(Матеј 24,15-28; Лука 21,20-24)

¹⁴»А кад видите да 'грозота пустошења'* стоји онде где јој није место — ко ово чита, нека разуме — нека тада они који буду у Јудеји беже у брда. ¹⁵Ко се затекне на крову, нека не силази и не улази у кућу да нешто узме. ¹⁶И ко се затекне у пољу, нека се не враћа да узме огрнач. ¹⁷Тешко трудницама и дојиљама тих дана! ¹⁸Молите се да то не буде у зиму, ¹⁹јер ће тих дана настати невоља какве није било од почетка, кад је Бог створио свет, до сада, нити ће је бити. ²⁰И да Господ није скратио те дане, нико се не би спасао. Али, скратио их је ради изабраних, ради оних који је изабрао.

²¹Ако вам тада неко каже: 'Ево Христа* овде!' или: 'Ено га онде!', не верујте. ²²Јер, појавиће се лажни христоси* и лажни пророци и чиниће знамења и чуда да би, ако могу, завели изабране. ²³Чувајте се, дакле. Све сам вам унапред рекао.«

Долазак Сина човечијега

(Матеј 24,29-35; Лука 21,25-33)

²⁴»А тих дана — после ове невоље —

'сунце ће потамнети и месец више неће сјати,

²⁵ падаће звезде са неба и небеске силе биће уздрмане**.

²⁶Тада ће људи видети Сина човечијега како у облацима долази са великом силом и славом. ²⁷Он ће тада послати анђеле и

скупиће своје изабране са све четири стране света*, од краја земље до краја неба.

²⁸А од смокве научите ово*: чим јој гране омекшају и олистају, знате да је лето близу. ²⁹Тако, кад видите да се све ово догађа, знајте да је близу, пред вратима. ³⁰Истину вам кажем: овај нараштај неће проћи док се све ово не догоди. ³¹Небо и земља ће проћи, али моје речи неће проћи.«

Не зна се ни дан ни час

(Матеј 24,36-44)

³²»А о том дану или о том часу не зна нико — ни анђели на небу, ни Син, него само Отац. ³³Будно пазите* јер не знате када ће то време доћи. ³⁴То је као кад човек одлази на пут: остави кућу, овласти слуге и сваком одреди његов посао, а вратару нареди да бди. ³⁵Бдите, дакле, јер не знате када ће господар куће доћи — да ли увече, или у поноћ, или кад се петлови огласе, или изјутра — ³⁶да вас, ако изненада дође, не затекне на спавању.

³⁷А то што вама кажем, свима кажем: бдите.«

Завера против Исуса

(Матеј 26,1-5; Лука 22,1-2; Јован 11,45-53)

14 Била су два дана до Пасхе и Празника бесквасних хлебова, а првосвештеници и учитељи закона су тражили начин да Исуса на превару ухвате и убију. ²»Али, не за време празника«, говорили су, »да се народ не побуни.«

Помазање у Витанији

(Матеј 26,6-13; Јован 12,1-8)

³А Исус је био у Витанији, у кући Симона Губавца. И док је лежао за трпезом, дође једна жена са посудом од алабастера пуном скупцене мирисне помасти од чистог нарда, па разби посуду и изли помаст на Исусову главу.

⁴А неки почеше да се љуте, говорећи један другом: »Чему то расипање помасти? ⁵Та помаст је могла да се прода за више од

Еванђеље Или: Радосна вест
13,14 Данило 9,27; 11,31; 12,11
Христа Или: Месије
христоси Или: месије
13,24-25 Исаија 13,10; 34,4

са све ... света Дословно: од четири ветра
научите ово Дословно: научите ову причу
пазите У неким рукописима стоји: пазите и молите се

триста динара* па да се то подели сиромасима.«

И строго је изгрдише.

⁶»Пустите је«, рече Исус. »Зашто је гњавите? Учинила ми је нешто лепо. ⁷Јер, сиромаше ћете увек имати са собом и моћи ћете да им помогнете кад год хоћете, али мене нећете увек имати. ⁸Она је учинила што је могла: унапред ми је помазала тело за сахрану. ⁹Истину вам кажем: где год се, у целом свету, буде проповедало еванђеље* говориће се и о овоме што је она учинила, као сећање на њу.«

Јуда се договара да изда Исуса

(*Матеј 26,14-16; Лука 22,3-6*)

¹⁰Тада Јуда Искариотски, један од Дванаесторице, оде првосвештеницима да им изда Исуса. ¹¹А они, кад су то чули, обрадоваше се и обећаше да ће му дати новца па он поче да тражи повољну прилику да га изда.

Исус једе пасхалну вечеру с ученицима

(*Матеј 26,17-25; Лука 22,7-14, 21-23; Јован 13,21-30*)

¹²Првог дана Празника бесквасних хлебова, кад се жртвује пасхално јагње, ученици упиташе Исуса: »Где хоћеш да одемо и да ти спремимо да једеш пасхалну вечеру?«

¹³Он тада посла двојицу својих ученика рекавши им: »Идите у град и тамо ће вас срести човек који носи крчаг воде. Идите за њим, ¹⁴па где уђе, онде реците домаћину: 'Учитељ пита: Где ми је гостинска соба у којој ћу јести пасхалну вечеру са својим ученицима?' ¹⁵И он ће вам показати велику, намештену и спремљену собу на спрату. Онде нам спремите.«

¹⁶И ученици изађоше и одоше у град и нађоше све онако како им је Исус рекао па спремеше пасхалну вечеру.

¹⁷Кад је пало вече, Исус оде онамо са Дванаесторицом.

¹⁸»Истину вам кажем«, рече он док су лежали за трпезом и јели, »један од вас ће ме издати, један који са мном једе.«

¹⁹А они се ражалостише па почеше један за другим да га питају: »Да нећу ја?«

²⁰»Један од Дванаесторице«, рече им он, »који са мном умаче у зделу. ²¹Син човечији ће, додуше, отићи као што је за њега написано, али тешко оном човеку који изда Сина човечијега: боље би му било да се није ни родио.«

Господња вечера

(*Матеј 26,26-30; Лука 22,15-20; 1. Коринћанима 11,23-25*)

²²И док су јели, Исус узео хлеб, благослови га и изломи па им га даде, говорећи: »Узмите — ово је моје тело.«

²³Онда узео чашу, захвали Богу и даде им је па су сви из ње пили. ²⁴»Ово је моја крв«, рече им, »крв савеза, која се пролива за многе. ²⁵Истину вам кажем: више нећу пити од рода лозиног до оног дана када ћу га, новог, пити у Божијем царству.«

²⁶Затим отпеваше хвалоспев па одоше на Маслинску гору.

Исус предсказује да ће га се Петар одрећи

(*Матеј 26,31-35; Лука 22,31-34; Јован 13,36-38*)

²⁷»Сви ћете се саблазнити«, рече им Исус, »јер, записано је:

‘Ударићу пастира,
и овце ће се раштркати.’*

²⁸Али, после свог васкрсења отићи ћу пред вама у Галилеју.«

²⁹А Петар му рече: »Ако се сви и саблазне, ја нећу!«

³⁰»Истину ти кажем«, рече му Исус, »данас, још ове ноћи, пре него што се петао два пута* огласи, ти ћеш ме се три пута одрећи.«

³¹А Петар је још упорније говорио: »Ако треба и да умрем с тобом, нећу те се одрећи.«

А тако рекоше и сви остали.

Исус се моли у Гетсиманији

(*Матеј 26,36-46; Лука 22,39-46*)

³²Тада одоше на место које се зове Гетсиманија.

»Седите овде док се ја помолим«, рече Исус својим ученицима ³³па са собом поведе Петра, Јакова и Јована.

триста динара Један динар је имао вредност једне наднице.

еванђеље Или: радосна вест

14,27 Захарија 13,7

два пута У неким рукописима не стоји: два пута

Обузеше га велик страх и тескоба ³⁴па им рече: »Душа ми је насмрт жалосна. Останите овде и бдите.«

³⁵Онда оде мало даље, паде ничице, молећи се да га, ако је могуће, тај час мимоиђе.

³⁶»Аба*, Оче«, говорио је, »ти све можеш. Отклони ову чашу од мене, али нека не буде моја воља, него твоја.«

³⁷Потом се врати и затече их како спавају.

»Симоне«, рече Петру, »зар спаваш? Зар ниси могао ни један сат да пробдиш? ³⁸Бдите и молите се, да не паднете у искушење. Дух је, додуше, вољан, али је тело слабо.«

³⁹Онда опет оде и помоли се, изговоривши исте речи. ⁴⁰Кад се опет вратио, затече их како спавају. Очи су им се склапале па нису знали шта да му одговоре.

⁴¹Кад се трећи пут вратио, рече им: »Зар још спавате и одмарате се? Доста је било! Дошао је час! Ево, Сина човечијега предају грешницима у руке. ⁴²Устајте! Хајдемо! Ево мој издајник долази.«

Исус издан и ухваћен

(*Матеј 26,47-56; Лука 22,47-53; Јован 18,3-12*)

⁴³И док је он још то говорио, стиже Јуда, један од Дванаесторице, а с њим светина с мачевима и тољагама коју су послали првосвештеници, учитељи закона и старешине. ⁴⁴А његов издајник је с њима уговорио знак: »Кога пољубим — тај је. Ухватите га и одведите под стражом.«

⁴⁵И чим је дошао, приђе Исусу и рече: »Раби*«, и пољуби га.

⁴⁶Тада људи пограбише Исуса и ухватише га. ⁴⁷А један од присутних потеже мач, удари првосвештениковог слугу и одсече му ухо.

⁴⁸Исус им рече: »Изашли сте као неког разбојника да ме ухватите, с мачевима и тољагама. ⁴⁹Сваког дана сам био с вама и учио народ у Храму, и нисте ме ухватили. Али, Писма треба да се испуне.«

⁵⁰Тада га сви оставише и побегоше.

⁵¹А за њим је ишао један младић, огрнут чаршавом преко голог тела. И њега зграбише, ⁵²али он збаци чаршав и побеже го.

Аба »Аба« на арамејском језику значи »оч«.

Раби То јест: Учитељу

Исус пред Синедрионом

(*Матеј 26,57-68; Лука 22,54-56, 63-71;*

Јован 18,13-14, 19-24)

⁵³Исуса одведоше првосвештенику па се окупише сви првосвештеници, старешине и учитељи закона. ⁵⁴А Петар је на одстојању ишао за Исусом све до првосвештениковог дворишта па је онде сео са слугама и грејао се поред ватре.

⁵⁵А првосвештеници и цео Синедрион* тражили су неки доказ против Исуса, да би могли да га погубе, али га не нађоше. ⁵⁶Многи су, наима, лажно сведочили против њега, али им се сведочења нису слагала.

⁵⁷Тада устадоше неки па лажно посведочише против њега говорећи: ⁵⁸»Чули смо га како говори: 'Порушићу овај храм саграђен људским рукама па ћу за три дана подићи други, који неће бити саграђен рукама.'«

⁵⁹Али, ни у том сведочењу се не сложише.

⁶⁰Онда устаде првосвештеник, стаде у средину па упита Исуса: »Зар нећеш ништа да одговориш? Шта то ови сведоче против тебе?«

⁶¹Али, Исус је ћутао и ништа није одговарао.

Тада га првосвештеник упита: »Јеси ли ти Христос*, Син Благословенога?«

⁶²»Ја сам*«, одговори Исус. »И видећете Сина човечијега како седи Силноме здесна и долази са небеским облацима.«

⁶³Нато првосвештеник раздера своју кошуљу и рече: »Шта нам још требају сведоци! ⁶⁴Чули сте хулу! Шта мислите?«

А они сви пресудише да је заслужио смрт.

⁶⁵Онда неки почеше да га пљују, да му покривају лице и да га ударају песницама, говорећи му: »Пророкуј!«

Потом га пограбише слуге и ишамараше га.

Петар се одриче Исуса

(*Матеј 26,69-75; Лука 22,56-62; Јован 18,15-18, 25-27*)

⁶⁶Док је Петар био доле у дворишту, дође једна од првосвештеникових слушкиња. ⁶⁷Она виде Петра како се греје па га загледа и рече: »И ти си био са оним Назарећанином, Исусом.«

Синедрион Или: Веће; Синедрион је био највиши јеврејски суд у грчком и римском периоду

Христос Или: Месија

14,62 2.Мојсијева 3,14

⁶⁸А он порече говорећи: »Нити знам, нити разумем шта говориш«, па изађе у предворје. А петао се огласи.

⁶⁹Она слушкиња га опет угледа па поче да говори онима који су онде стајали: »Овај је један од њих.«

⁷⁰А Петар опет порече.

Мало после, они који су онде стајали рекоше Петру: »Ти си заиста један од њих јер си и ти Галилејац!«

⁷¹А он поче на себе да призива проклетства и да се заклиње: »Не познајем човека о коме говорите!«

⁷²И одмах се петао огласи по други пут*. А Петар се сети речи које му је Исус рекао: »Пре него што се петао два пута* огласи, ти ћеш ме се три пута одрећи* и бризну у плач.

Исус пред Пилатом

(*Матеј 27,1-2, 11-14; Лука 23,1-5; Јован 18,28-38*)

15Одмах ујутро, првосвештеници, заједно са старешинама, учитељима закона и целим Синедрионом*, донеше одлуку па Исуса везаше, одведоше и предадоше Пилату.

²»Јеси ли ти цар Јудеја?« упита га Пилат.

»Тако је како кажеш«, одговори му Исус,

³а првосвештеници почеше за много тога да га оптужују.

⁴Онда га Пилат опет упита: »Зар нећеш да одговориш? Видиш ли за шта те све оптужују?«

⁵Али, Исус више ништа не одговори па се Пилат веома зачуди.

Исус осуђен на смрт

(*Матеј 27,15-26; Лука 23,13-25; Јован 18,39-19,16*)

⁶А Пилат је у време празника ослобађао затвореника којег би му затражили. ⁷Тада је у оковима, заједно са побуњеницима који су починили убиство у побуни, био и човек по имену Варава. ⁸И народ дође па поче од Пилата да тражи оно што им је он о празнику обично чинио.

по други пут У неким раним рукописима не стоји: по други пут

два пута У неким раним рукописима не стоји: два пута **14,72** Марко 14,30

Синедрионом Или: Већем; Синедрион је био највиши јеврејски суд у грчком и римском периоду

⁹А Пилат их упита: »Хоћете ли да вам ослободим цара Јудеја?«

¹⁰Знао је, наиме, да су Исуса првосвештеници предали из зависти.

¹¹Али, првосвештеници наговорише народ да тражи да им радије ослободи Вараву.

¹²Пилат их опет упита: »А шта хоћете да урадим са оним кога зовете цар Јудеја?«

¹³А они повикаше: »Распни га!«

¹⁴»Какво је зло учинио?« упита их Пилат.

Али, они још гласније повикаше: »Распни га!«

¹⁵Желећи да угоди народу, Пилат им ослободи Вараву, а Исуса избичева па га предаде да га распну.

Војници се ругају Исусу

(*Матеј 27,27-31; Јован 19,2-3*)

¹⁶Тада војници одведоше Исуса у унутрашњост двора, то јест у преторијум*, па сазваше целу чету. ¹⁷Огрнуше га пурпурним плаштом, исплетоше венац од трња и ставише му на главу, ¹⁸па почеше да га поздрављају: »Здраво, царе Јудеја!«

¹⁹Потом су га ударили трском по глави, пљували га и клањали му се падајући на колена. ²⁰Кад су престали да му се ругају, скинуше му пурпурни плашт и обукоше га у његову одећу па га изведоше напоље да га распну.

Распеће

(*Матеј 27,32-44; Лука 23,26-43; Јован 19,17-27*)

²¹А једног човека, Симона Киринајца, Александровог и Руфовог оца, који је онуда пролазио враћајући се са поља, натераше да понесе Исусов крст. ²²Тада Исуса доведоше на место Голготу — што значи »Лобањско место« — ²³па му дадоше вина помешаног са мирном, али га он не узе. ²⁴Онда га распеше па поделише његову одећу, бацајући коцку за њу — ко ће шта да узме. ²⁵Кад су га распели, било је девет сати ујутро*. ²⁶А на једном натпису била је написана његова кривица: ЦАР ЈУДЕЈА. ²⁷С њим распеше и два разбојника — једног с његове десне, а другог с леве стране. ²⁸*

преторијум То јест: намесников двор

било је ... ујутро Дословно: био је трећи час

15,28 У неким рукописима стоји: стране. ²⁸Тако се испунило Писмо које каже: »Убројаше га међу незаконике.« (Исаија 53,12)

²⁹А пролазници су га вређали. Махали су главама и говорили: »Еј, ти који рушиш Храм и градиш га за три дана, ³⁰спаси самога себе! Сиђи са крста!«

³¹Слично су му се ругали и првосвештеници и, заједно са учитељима закона, један другом говорили: »Друге је спасао, а себе не може да спасе! ³²Па нека сад Христос*, цар Израела, сиђе са крста — да видимо па да поверујемо.«

А вређали су га и они који су с њим били распети.

Исусова смрт

(*Матеј 27,45-56; Лука 23,44-49; Јован 19,28-30*)

³³У подне* завлада тама по целој земљи, све до три сата*.

³⁴У три сата Исус из свег гласа повика: »Елои, елои, лама сабахтани?« — што значи »Боже мој, Боже мој, зашто си ме оставио?«*

³⁵Кад су неки од присутних то чули, рекоше: »Гле, зове Илију!«

³⁶А један отрча и натопи сунђер сирћетом, натаче га на трску па даде Исусу, говорећи: »Пустите, да видимо да ли ће Илија доћи да га скине!«

³⁷Тада Исус повика из свег гласа и издахну, ³⁸а завеса у Храму се расцепи надвоје, од врха до дна.

³⁹Кад је капетан, који је стајао према њему, чуо његов узвик и* видео како је издахнуо, рече: »Овај човек је заиста био Син Божији!«

⁴⁰А то су издалека посматрале и неке жене. Међу њима су биле Марија Магдалина, Марија мајка Јакова млађег и Јосије, и Салома ⁴¹— које су ишле за Исусом кад је био у Галилеји и служиле му — и још многе друге жене које су с њим дошле у Јерусалим.

Исусова сахрана

(*Матеј 27,57-61; Лука 23,50-56; Јован 19,38-42*)

⁴²Кад је пало вече, пошто је био Дан припреме, то јест дан уочи суботе, ⁴³дође

Христос То јест: Месија

У подне Дословно: Кад је настао шести час

до три сата Дословно: до деветог часа

15,34 Псалми 22,1

чуо ... и У неким рукописима не стоји: чуо његов узвик и

Јосиф из Ариматеје, угледан члан Већа*, који је и сам ишчекивао Божије царство, па смело уђе к Пилату и затражи Исусово тело.

⁴⁴А Пилат се зачуди да је Исус већ умро па позва к себи капетана и упита га да ли је умро одавно. ⁴⁵Кад је од капетана сазнао да јесте, поклони мртво тело Јосифу. ⁴⁶Овај купи платно, скину Исуса са крста, уви га у платно и положи у гроб који је био усечен у стени па на улаз у гроб наваља камен. ⁴⁷А Марија Магдалина и Марија Јосијина мајка гледале су где је положен.

Васкрсење

(*Матеј 28,1-8; Лука 24,1-12; Јован 20,1-10*)

16Кад је субота прошла, Марија Магдалина, Марија Јаковљева мајка и Салома купише мирисне помасти да би могле да оду и помажу Исусово тело ²па рано ујутро првог дана седмице — чим је изашло сунце — дођоше на гроб.

³»Ко ће да нам одваља камен са улаза у гроб?« говориле су међу собом.

⁴Али, кад боље погледаше, видеше да је камен, који је био веома велик, већ одваљан.

⁵А кад су ушле у гроб угледаше једног младића у дугом белом огртачу како седи са десне стране и препадоше се.

⁶»Не бојте се«, рече им он. »Ви тражите Исуса Назарећанина, који је распет. Он је васкрсао и није овде. Ево места где су га положили. ⁷Него, идите и реците његовим ученицима и Петру: 'Он иде пред вама у Галилеју. Онде ћете га видети, баш као што вам је и рекао.'«

⁸И оне изађоше па побегоше од гроба јер их обузеше страх и трепет. И ником ништа не рекоше јер су се бојале.

Исус се показује Марији Магдалини

(*Матеј 28,9-10; Јован 20,11-18*)

⁹Пошто је васкрсао рано ујутро првог дана седмице, Исус се прво показа Марији Магдалини, из које је био истерао седам демона. ¹⁰Она оде и о томе обавести оне који су били с њим, а који су сада туговали и плакали. ¹¹Кад су ови чули да је Исус жив и да га је она видела, не повероваше.

члан Већа Вероватно: члан Синедриона; Синедрион је био највиши јеврејски суд у грчком и римском периоду

Исус се показује двојици ученика*(Лука 24,13-35)*

¹²После тога се Исус, у другом обличју, показа двојици од њих док су ишли у једно село. ¹³Ови се вратише и о томе обавестише остале, али они ни њима не повероваше.

Послање ученика*(Матеј 28,16-20; Лука 24,36-49; Јован 20,19-23; Дела апостолска 1,6-8)*

¹⁴Касније се Исус показа Једанаесторици док су били за трпезом и укори их због њихове невере и окорелих срца јер нису поверовали онима који су га видели васкрслог из мртвих.

¹⁵»Идите по целом свету«, рече им, »и проповедајте еванђеље* сваком створењу.

¹⁶Ко поверује и крсти се, биће спасен, а ко не поверује, биће осуђен. ¹⁷А ови знаци ће пратити оне који поверују: у моје име ће истеривати демоне; говориће новим језицима; ¹⁸узимаће змије рукама; ако попију нешто смртоносно, то им неће naudити; полагаће руке на болесне и ови ће се осећати добро.«

Вазнесење*(Лука 24,50-53; Дела апостолска 1,9-11)*

¹⁹И пошто им то рече, Господ Исус би вазнет на небо па седе здесна Богу.

²⁰Ученици одоше да свуда проповедају, а Господ им је помагао и потврђивао Реч знамењима која су је пратила.*

License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center

Last Updated: September 21, 2006

Copyright © 2006 by World Bible Translation Center

All rights reserved.

These Scriptures:

- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online ad space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com.

World Bible Translation Center

P.O. Box 820648

Fort Worth, Texas 76182, USA

Telephone: 1-817-595-1664

Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE

E-mail: info@wbtc.com

WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: <http://www.wbtc.org>

Order online – To order a copy of our texts online, go to: <http://www.wbtc.org>

Current license agreement – This license is subject to change without notice. The current license can be found at: <http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm>

Trouble viewing this file – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html>

Viewing Chinese or Korean PDFs – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/acrrasianfontpack.html>